

Poble	Escaldes
Parròquia	Escaldes-Engordany
Adreça	Avinguda de les Escoles
Tipus de bé:	Font
Estil	Arquitectura de granit
Datació	1954
Secció a l'inventari general	Segona, béns immobles inventariats
Classificació	Altres
Data protecció	2004-09-01

Descripció Font pública de granit típica dels anys cinquanta, que fou instal·lada l'any 1954 en el mateix lloc on es troba actualment, a la cruïlla entre la carretera General i l'avinguda de les Escoles d'Escaldes-Engordany.

Es tracta d'un element que per la seva condició es pot classificar tant com a element arquitectònic que com a element escultòric. Està tallat en un sol bloc i està constituït per una pica semicircular i per un plafó arrodonit en la part superior, proveït de dues aixetes metàl·liques, una per a l'aigua calenta i l'altra per a la freda. Brolla en un sol pla i, malgrat que és una font exempta, no té un gran protagonisme en el paisatge urbà del carrer.

És una font de tipus artesanal i de tradició local que presenta unes formes que es repeteixen en altres exemplars del Principat.

Originàriament tenia una funció principalment utilitària (servia per satisfer algunes de les necessitats bàsiques de l'home: beguda, higiene personal, etc.). Actualment aquesta funció ha quedat relegada a un segon terme i predomina la funció decorativa. És a dir, s'ha convertit, malgrat la seva senzillesa, austeritat i poca alçada, en una obra artística que decora l'espai urbà. Cal assenyalar que durant l'hivern no hi brolla aigua perquè se'n tanca el pas per evitar que es gelin les conduccions.

La concepció del patrimoni cultural com a patrimoni monumental pot significar fer-nos perdre els nexes efectius amb aquella realitat quotidiana que configurava les formes de vida dels nostres predecessors. Les fonts han suposat eixos efectius de la vida col·lectiva (punts de trobada i punts de referència). Des de sempre els homes s'han congregat al voltant dels brolladors i dels corrents d'aigua, i totes les grans civilitzacions antigues han nascut i s'han desenvolupat al costat dels grans rius. No és d'estranyar, doncs, que l'aigua i l'artifici que la presenta al consumidor, la font, hagin entrat dins del món simbòlic de l'home, dels seus ritus, cultes i creences, buscant una utilitat pràctica.

Per les característiques constitutives i formals, aquesta font s'inclou dins de l'anomenada arquitectura de granit, que es dona entre els anys trenta i seixanta, i en constitueix un exemplar representatiu.

Edicte d'inclusió a l'Inventari general del patrimoni cultural d'Andorra